

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΕΙΣ ΝΑΖΑΡΕΤ (2017)

Τὴν Παρασκευὴν, 25^{ην} Μαρτίου/ 7^{ην} Ἀπριλίου 2017, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου εἰς Ναζαρέτ.

Κατὰ τὴν ἐορτὴν αὐτὴν ἡ Ἐκκλησία ἄγει τὴν μνήμην τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Θεὸς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἐπραγματοποίησε τὸ ἀπ' αἰώνων σεσιγημένον μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου αὐτοῦ. Πρὸς τοῦτο ἀπέστειλε τὸν Ἀρχάγγελον Γαβριὴλ εἰς παρθένον ἀγνὴν εἰς Ναζαρέτ καὶ ἀνήγγειλεν εἰς αὐτὴν ὅτι ἐκ Πνεύματος Ἁγίου θά συλλάβῃ καὶ θά γεννήσῃ κατὰ σάρκα τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Ὅτε ἡ Παρθένος εἶπε τὸ «ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου», τότε ὁ ἀσώματος Λόγος ἐσωματώθη, ὁ ἄσαρκος ἐσαρκώθη. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐωρτάσθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων εἰς τὸν τόπον τῆς φανερώσεως αὐτοῦ εἰς Ναζαρέτ καὶ εἰς τὸ προσκύνημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ ἡ πηγὴ.

Τῆς ὑπαιθρίου ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς θείας Λειτουργίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, τῶν παρεπιδημούντων Μητροπολιτῶν τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας κ. Συμεῶνος καὶ Ἀλεξάνδρου, Ἱερομονάχων Ἀγιοταφίτων ὡς τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Ἰλαρίωνος ἡγουμένου θαβώρ, π. Χρυστοστόμου ἡγουμένου Κανᾶ, π. Σωφρονίου ἡγουμένου Ἀϊλαμπούν, π. Φιλοθέου ἡγουμένου Ἀκκρης, Ἀραβοφώνων Ἱερέων, πλειάδος Ρωσσοφώνων Ἱερέων, τῶν ἐφημερίων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος π. Εὐαγγέλου, π. Συμεών, π. Ἰωάννου, π. Σεργίου καὶ π. Ἀθανασίου καὶ π. Σαμουήλ Σφαάμερ, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδριτοῦ π. Ἀριστοβούλου μετὰ τῆς νεωστὶ ὀργανωθείσης ὑπ' αὐτοῦ χορωδίας καὶ τῆς χορωδίας τοῦ Προσκυνηματος τῆς Ναζαρέτ ἑλληνιστί, ἀραβιστί, ρωσιστί καὶ ρουμανιστί καὶ μετέχοντος ἐν πολλῇ κατανύξει καὶ εὐλαβείᾳ πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος ἐξ ἐντοπίων τῆς Ναζαρέτ καὶ ἄλλων πόλεων τοῦ βορείου Ἰσραὴλ καὶ πολλῶν προσκυνητῶν ἐκ Ρωσίας κυρίως ἀλλὰ καὶ ἐκ Ρουμανίας καὶ Σερβίας καὶ Ἑλλάδος.

Εἰς τὸ Κοινωνικὸν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ἔχοντα ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιέσθω ἡ γῆ (Ψαλμ. 95,11), ὅτι εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, (Ψαλμ. 97,3).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς ἐλεύσεως τοῦ Σωτηρίου τοῦ Θεοῦ, δηλονότι τοῦ Λόγου τοῦ

θεοῦ ἐκ τῆς Παθένου Μαρίας, συνήγαγε ἐκ τῶν ἐγγύς καί μακράν πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ εὐλογημένῳ τούτῳ τόπῳ τῆς ἀγιογραφικῆς ὑμῶν πόλεως Ναζαρέτ, ἵνα δοξολογικῶς καί εὐχαριστιακῶς ἐορτάσωμεν τήν μνήμην τοῦ πανανθρωπίνου καί κοσμοσωτηρίου τούτου γεγονότος. Καί μετὰ τοῦ ἀγγέλου Γαβριήλ εἶπωμεν τῇ θεοτόκῳ Μητρί τοῦ θεοῦ Μαριάμ: «Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη Σύ ἐν γυναιξίν... (Λουκ. 1, 28), ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Τό μέγα καί παράδοξον ὄντως μυστήριον τοῦτο προκατήγγειλαν οἱ Προφῆται καί δῆ ὁ μεγαλοφωνώτατος Ἡσαΐας εἰπών: «Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καί τέξεται υἱόν καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ», (Ἠσ. 7,14). Τοῦτό ἐστι τό ἀπ' αἰῶνος κεκρυμμένον μυστήριον καί σήμερον γνωρισθέν ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις. Δηλονότι, ὁ τοῦ θεοῦ θεός Λόγος, ὁ Ὑποῖος δι' ἄκρας συγκαταβάσεως Υἱός τῆς Παρθένου Μαρίας γίνεται. «Φωτοφόρον παλάτιον, ἡτοιμάσθη σοι Δέσποτα, ἡ νηδύς ἡ ἄχραντος τῆς θεόπαιδος, δεῦρο πρός τοῦτο κατάβηθι, οἰκτείρας τό πλάσμα σου, φθονερῶς πολεμηθέν καί δουλεία κρατούμενον, τοῦ ἀλάστορος καί τό κάλλος τό πρῶην ἀπολέσαν καί τήν σὴν σωτηριώδη προσαναμένον κατάβασιν», ἀνακράζει ὁ μελωδός.

Ναί, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τό ἀνθρώπινον ἡμῶν γένος ἐτέλει ὑπό δουλείαν καί βεβαίως ὀφείλεται εἰς τό γεγονός, ὅτι ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, ὁ παλαιός Ἀδάμ, ἔκαμε χρῆσιν τοῦ θείου αὐτοῦ δώρου, τοῦ «αὐτεξουσίου» καί ἀντί νά ὑπακούσῃ εἰς τό θέλημα τοῦ Δημιουργοῦ αὐτοῦ ὑπήκουσεν εἰς τό ἴδιον θέλημα. Τούτου ἔνεκεν εἰσῆλθεν εἰς τόν κόσμον ἡ ἁμαρτία, δηλαδή ἡ φθορά τοῦ θανάτου καί ὁ ἄνθρωπος ἀπώλεσεν τό θεῖον αὐτοῦ κάλλος, δηλονότι τήν ἀθανασίαν, τήν ὁποίαν ἀπολάμβανεν εὐρισκόμενος εἰς κοινωνίαν μετὰ τοῦ Δημιουργοῦ καί θεοῦ αὐτοῦ. «Δι' ἐνός ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τόν κόσμον εἰσῆλθε καί διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος καί οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν», (Ρωμ. 5,12), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος. Μέ ἄλλα λόγια, ὁ θάνατος τῆς ἁμαρτίας εἰσῆλθεν εἰς τό ἀνθρώπινον γένος διὰ τοῦ Παλαιοῦ Ἀδάμ, ἡ δέ σωτηρία παρέχεται διὰ τοῦ Νέου Ἀδάμ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἰδοὺ λοιπόν διὰ τί ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας ἀναφωνεῖ: «Χαῖρε σεμνή τοῦ Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις καί τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις, καί χαρά τοῦ κόσμου καί ἀγαλλίασις τοῦ γένους ἡμῶν. Ἐν σοί γάρ πᾶν τό πλήρωμα κατώκησε τῆς θεότητος σωματικῶς, εὐδοκία Πατρός ἀϊδίου καί συνεργεία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

Τήν ἀναντίρρητον ταύτην ἀλήθειαν ὁμολογεῖ καί μαρτυρεῖ καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής καί θεολόγος λέγων, «ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καί ὁ Λόγος ἦν πρός τόν θεόν καί θεός ἦν ὁ Λόγος», (Ἰωάν. 1,1). «Καί ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καί ἐθεασάμεθα τήν δόξαν Αὐτοῦ δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ τοῦ Πατρός πλήρης χάριτος καί ἀληθείας», (Ἰωάν. 1,14).

Ἑρμηνεύων τούς λόγους τούτους, ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Καλῶς ποιῶν ὁ Ἰωάννης θεολόγος ἐπήνεγκεν εὐθύς, ὅτι καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ἵνα δύο νοήσας τά σημαινόμενα, τόν τε σκηνοῦντα καί τό ἐν ᾧ ἡ σκηνώσις μή εἰς σάρκα παρατετράφθαι νομίσης αὐτόν, (τόν θεόν Λόγον), σκηνῶσαι δέ μᾶλλον ἐν σαρκί, ὡς ἰδίῳ προσχρησάμενον σώματι, τῷ ἐν τῆς Ἀγίας Παρθένου ναῷ. Ἐν αὐτῷ γάρ κατώκησε πᾶν τό πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς», (Κολ. 2,9), ὡς ὁ Παῦλος φησιν.

Ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ θεοῦ Λόγου ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς Παρθένου Μαρίας ὡς καί ἡ σκηνώσις Αὐτοῦ (τοῦ θεοῦ Λόγου) ἐν τῷ Ναῷ αὐτῆς τούτέστιν ἐν τῇ γαστρὶ

αὐτῆς, κατέστησαν αὐτήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Μέ ἄλλα λόγια ἡ Παρθένος Μαρία συμμετέχει τῇ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τό μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, δηλαδή τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου ἐκ μέρους σύμπαντος τοῦ ἀνθρωπίνου ἡμῶν γένους. Διά τοῦτο καί ἡμεῖς βοῶμεν Αὐτῇ Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετά σου», (Λουκ. 1,28).

«Σήμερον γάρ τά κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται. Ὁ Ἀδάμ καινουργεῖται, ἡ Εὐά τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται καί ἡ σκηνή τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας τῇ θεώσει τοῦ προσληφθέντος φυράματος ναός Θεοῦ κεκλημάτηκεν», λέγει ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια καί διὰ τήν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τήν ἀπ' αἰώνων ὑπάρξασαν καί ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ ἐνσάρκῳ παρουσίᾳ φανερωθεῖσαν. Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ὁ Εὐαγγελιστής τῆς Θεοτόκου εὐηγγελίσατο καί τήν ἐν τῷ κόσμῳ φανέρωσιν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Τοῦ οἴκου, ὁ ὁποῖος κατὰ τόν Θεῖον Παῦλον εἶναι: «Ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, στῦλος καί ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας», (Α΄ Τιμ. 3,15). Μέ ἄλλα λόγια, ἡ Ἐκκλησία εἶναι στῦλος καί θεμέλιον στερεόν, τό ὁποῖον ὑποβαστάζει τήν σώζουσαν ἀλήθειαν.

Τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό ὁποῖον ἐπῆλθεν ἐπὶ τήν Παρθένον Μαρίαν, τοῦτο συνέχει καί συγκροτεῖ καί τόν Θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας. «Ὁ δέ καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐστίν ἀγάπη, χαρά καί εἰρήνη», (Γαλ. 5,22), μεταξύ ἄλλων διδάσκει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Αὐτόν τοῦτον ἀκριβῶς τόν καρπόν τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, τουτέστιν τήν ἀγάπην, τήν χαράν καί τήν εἰρήνην εὐαγγελίζεται ἡμῖν ἐορτίως καί πανηγυρικῶς ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἁγία Ἐκκλησία. Τοῦτο ἐξ ἄλλου προκατήγγειλαν οἱ Προφῆται καί μάλιστα ὁ Προφητάναξ Δαυΐδ λέγων: «Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις Αὐτοῦ δικαιοσύνη καί πλῆθος εἰρήνης», (Ψαλμ. 71,7).

Τήν ἐννυπόστατον ταύτην εἰρήνην καί δικαιοσύνην, δηλονότι τόν Υἱόν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ, τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν συνέλαβεν ἐν γαστρί καί ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία, ἡ καί κλείς ἀναδειχθεῖσα τῆς τοῦ Χριστοῦ Βασιλείας. «Ἡ δέ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ», λέγει ὁ σοφός Παῦλος, «οὐ γάρ ἐστίν βρῶσις καί πόσις, ἀλλά δικαιοσύνη καί εἰρήνη καί χαρά ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Ὁ γάρ ἐν τούτοις δουλεύων τῷ Χριστῷ εὐάρεστος τῷ Θεῷ καί δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις» (Ρωμ. 14, 17-18).

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ καί μετά τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν:

«Γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος. Ἐλάλει γάρ πρὸς αὐτήν ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τά ρήματα. Ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τόν ἀσπασμόν, συνέλαβέ Σε τόν προαιώνιον Θεόν. Διό καί ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμεν σοι. Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι καί ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος», Ἀμήν.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἔλαβε χώραν λιτανεία εἰς κεντρικὴν ὁδὸν τῆς πόλεως τῇ προπορεύσει τῶν Σωμάτων τῶν Προσκόπων καί τῇ πανδήμῳ συμμετοχῇ τοῦ λαοῦ.

Ληξάσης τῆς λιτανείας, ὁ Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός καί τό Συμβούλιον τῆς Κοινότητος παρέθεσεν εἰς τόν Μακαριώτατον, τήν συνοδείαν Αὐτοῦ καί πολλοὺς ἄλλους τράπεζαν ἐξ ἰχθύων πρὸς τιμὴν τῆς ἐορτῆς.

Έκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

http://youtu.be/eo_FatwL9NA

```
ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"  
returns="included" maximum_entity_count="500"]
```